„JURAJ ŠIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

SVE TISKANICE
brošure, oglase, osmrtnice, visites, listovni papir i kuverte izrađujemo brzo i jeftino
„TIPOGRAFIJA" v. Hamilkar Vitaliani - ŠIBENIK (kod Sv. Jakova)

Postarina plaćena u gotovom.

NOVA TRIBUNA

Godina VII | Pretplata mjesečno D 6.— Inozem. 10 Pojedini broj Din. 1.50 Čekovni račun br. 34.159 | Subota 9 decembra 1939 | Rukopisi se ne vraćaju. Oglasi se računaju po tarifi. Plativa i utuživo u Šibeniku. | Br. 613

Poljubili se

pretsjednik kr. vlade g. Dragiša Cvetković i potpresjednik g. dr. Vlatko Maček. To je bilo u Zagrebu prigodom puštanja u saobraćaj novog mosta na Savi.

O ovoj svečanosti moglo bi se mnogo pisati kako i o važnosti novoga mosta za saobraćaj, ali mi iznosimo, i ne bez zadovoljstva, samo ovaj detalj da bismo naročito istakli njegovu važnost, jer nećemo da se ova činjenica izgubi u mnoštvu ostalih, manje važnih.

Novi most veže još jače Zagreb sa Beogradom, Hrvatsku sa Srbijom. Momenat koji smo istakli veže još jače Hrvate sa Srbima.

Nije poljubio samo potpretsjednik kraljevske vlade pretsjednika kraljevske vlade, nego je poljubio vođa hrvatskog naroda vođu srpskog naroda da time javno očituju ljubav Hrvata prema Srbima i Srba prema Hrvatima.

Kad god se očitavala ta ljubav rođene braće, ona je za oba brata bila dobra, isto kao što je njihova nesloga bila na zajedničku njihovu propast. Ljubav Srba i Hrvata bila je oduvijek zalog ljepšeg života i bolje budućnosti našega naroda. Ta stara istina dobila je konkretniji oblik u događaju na novom savskom mostu, što je izazvalo osobito zadovoljstvo kod svih koji ispovijedaju načelo međusobne ljubavi Srba i Hrvata. Osobito stoga što su danas g. Cvetković i g. dr. Maček pretstavnici Srba i Hrvata i, može biti, najbolji Srbin među svima Srbima i najbolji Hrvat među svima Hrvatima, jer uvijek treba da se najbolji bira za vođu.

To je nesumnjivo. A odatle logično proizlazi još nešto. Ako se toliko poštuju vođa Srba i vođa Hrvata, najbolji Srbin i najbolji Hrvat, ima li razloga dr se manje poštuju ostali Srbi i ostali Hrvati?

Zar ne bi bila upravo sveta dužnost svih onih manjih da vidno manifestuju tu bratsku ljubav, ne samo poljupcem, nego i djelima? Svi u partijskog hijerarhiji, od prvoga do posljednjega, pa čitav narod, tako da se jasno i odlučno pokaže da se volimo, ne samo da se vole prvaci naših najjačih partija nego mi svi.

Bilo je ljudi koji su sumnjali da će se novi savski most, koji se je gradio punih pet godina, ikada dovršiti, a da je ko rekao da će se Srbin i Hrvat na tome mostu poljubiti, ti isti ne bi vjerovali u to što je danas stvarnost koliko ni u mogućnost da će se ikada taj most između Zagreba i Beograda završiti.

A što se tiče mostova i ostalih velikih građevina, u našem narodu postoji prastaro vjerovanje da neka tajanstvena sila ne dopušta da se most ili koja druga građevina dovrši dok se ne položi teška otkupnina, velika žrtva. »Što majstori za dan ga sagrade, to sve vila za noć obaljuje«. Takve su građevine onda skupe, i takvih je bilo u nas, za koje se vjerovalo da se, i pored milionskih žrtava, nikada neće dovršiti.

I. To je bilo u doba kad je namjesto ljubavi i mira vladala strast i mržnja. To je bila ona tajna sila koja je ometala građenje kao i svaki konstruktivni rad. Sada više tako. Poljubac najboljeg Hrvata i najboljeg Srbina jesu simbol trajne i neprekidne ljubavi srpske i hrvatske braće. Neka se čude danas koji u to nisu vjerovali.

Ako je igdje bilo mržnje među braćom, ona danas nema više nikakva opravdanja. Čemu da se mrze mali kad se veliki ljube?

Pred nama su teški zadaci, danas ili sutra može doći u pitanje ekzistencija svakog malog naroda, pa ako među njima nema ljubavi i sloge, propast je onda gotova. Mi smo danas mirniji: ovaj radosni događaj jamstvo je bolje budućnosti. Zato bi trebalo da se ovaj značajni i istorijski događaj obilježi vidnim znakom na samom mostu da bude svjedokom budućim naraštajima o velikoj ljubavi i slozi Srba i Hrvata, koja vodi njihovom zajedničkom dobru, velikoj i sretnoj budućnosti naše domovine, naše Jugoslavije.

KO BI REKAO?

Otprilike pred dvadeset i pet godina dogodi se da su dvije imperije, vojnički onda najspremnije na svijetu, zajednički odredile zbrisati sa lica zemlje jednu slavensku državicu. Te dvije imperije imale su stotinu miliona, i više, stanovnika, a državica slavenska imađaše nešto više od pet miliona. Dva ogromna carstva protiv jednog, sitnog prema njima, kraljestva! To dobro uređeno, matematički predviđeno, logički zaključeno i svim ratničkim sredstvima ustrajno provađano brisanje, kroz duge četiri godine, pokazalo je s kraja na kraj to malo kraljestvo. Cvijet mladosti njegove izginu boreći se do zadnjeg daha za spas i slobodu svoje otadžbine i za slobodu sve svoje braće u tuđem ropstvu. Što ne pogine na bojnom polju, to bolest, glad i studen pohara. Ostade što živih što poluživih, može biti, deset ili osam posto legendarnih heroja od svih koji se zakleše doći: U smrt ili u pobjedu!

I ko bi rekao? Ono malo kraljestvo nije bilo zbrisano sa lica zemlje. Uskrslo je iz krvi junaka besmrtnika; uskrslo je poslije Golgote i trnova vijenca; uskrslo je ne samo u pobjedi nad onim dvjema imperijama, već u još većoj slavi, u Oslobođenju i Ujedinjenju sve svoje braće rasijano i raštrkane po onoj imperiji koja htjede da zbriše za uvijek i da sa zemljom sravni onu malu, slavensku državu!

Treba li da spominjemo imena onih carstva i cesarstva? Suvišno je. Da li da izustimo ime one nekada male, a sada moćne države na Balkanu? Zna joj ime sav kulturni svijet, a što je glavno, cijeni je i poštuje svih pet strana, starog i novog svijeta! Zašto? Jer zna ko ju je htio da zbriše; jer zna ko se je i kako borio do pobjede nad pobjedama, kojoj ćemo teško naći sličnu u povijesti čovječanstva, otkad se usudi David megdan da dijeli sa Golijatom.

Koliko smo puta uskliknuli: ko je mogao da pomisli, ko bi bio rekao sve od 1914 do 1918 godine, da će se ispuniti stih iz Gorskog Vijenca »Neka bude što biti ne može«, da će se, dakle, dogoditi — čudo! A čudesa čine nadzemaljske sile, kako svi i obično mislimo. Ali naša, jugoslovenska istorija svjedoči, i to baš ona od 1914 do 1918, da i ljudi, smrtnici, kad postanu nadčovječni, počinjaju čudesa. Čudesno je sve ono što je običnim smrtnicima nadnaravno. Sve ono, u svome najvećem dijelu, što je god učinila vojska one male države onda, koja se tada zvaše kraljevina Srbija, nadnaravno je, jer za obične ljude, za običnu vojsku nije mogao običan čovjek da pomisli da će učiniti ono što je učinila srpska vojska pred licem onih dviju imperija i pred licem Evrope i pred sudom neumoljive istorije. To je sušta istina, naga realnost — i ako najkrvavija!

Što je moglo učiniti da od naravnih ljudi postanu nadnaravni borci? Ona sila što je jača od smrti. To je ljubav. Ljubav prema otadžbini, ljubav prema zarobljenoj braći pod tuđinskim jarmom, ljubav prema slobodi, koja pretpostavlja i slađom čini stopat najgrozniju smrt od kukavičkog robovanja tuđinu. To je ona svijest ljudskog dostojanstva i čovječjeg ponosa. To je onaj pjesnikov poklič: znati za koga i za što se gine!

Ta svijest, prožeta ljubavlju za svoju državu i njenu nezavisnost; ta svijest da sva braća jedne krvi i jednog jezika imaju zajednički krov u svojoj, svojom krvlju stečenoj, otadžbini, — ta je svijest one besmrtne heroje u ratovima od 1912 do 1918 učinila nadnaravnim džinovima, koji su svijesno i pošteno ispunili Njegošev stih: Neka bude što biti ne može!

Čime je okrunjeno nadnaravno herojstvo Osloboditelja i njegova sina Ujedinitelja sa stotinama i stotinama tisuća neznanih i znanih divjunaka? Našom, zajedničkom, jugoslavenskom državom i otadžbinom i zajedničkom kućom svih Srba, Hrvata i Slovenaca; našom suverenom, slobodnom, nedjeljivom, nepobjedivom, nada sve svetom majkom — Jugoslavijom!

Pa ko može danas da posumnja u njenu svetost i suverenost, kad ona jedina može da spasi, u današnjoj, crnoj i groznoj, evropskoj olujini, sve vjerne njene obožavatelje i braniče od Maribora do Skoplja? Ko može da ne bude Jugoslaven, pa bio po plemenu Srbin, Hrvat ili Slovenac, kad — Bože sačuvaj — bez Jugoslavije, sutra, ne bi mnogo vrijedio ni Slovenac, ni Hrvat ni Srbin. Zar treba danas ikome, ko je pri pameti, ponavljati filozofsku priču o štapićima u snopu i o svakom napose? — Ko bi rekao da nam ipak ta nauka treba?

Jugosloveni, spas nam je u nedjeljivoj i jedinstvenoj Jugoslaviji! Jugoslavija, bez jugoslavenskog jugoslovenstva, bila bi »slamka među vihorove« . . . .

Dr M. P.

Prigodom otvorenja novog željezničkog mosta

g. Dragiša Cvetković u razgovoru sa g. dr. Vlatkom Mačekom

Posjeta g. D. Cvetkovića Zagrebu

Pretsjednik vlade D. Cvetković posjetio je u pratnji podpretsj. vlade dra Mačeka i bana dra Šubašića veliku zabavu Hrv. grad. zaštite. Tom prigodom je izjavio da će Zagrebačka opera doskora gostovati u Nišu. Prilikom povratka s posvete i otvaranja novog željezničkog mosta preko Save, u Zagrebu dao je izjavu novinarima, da je sporazum u Srbiji i u Hrvatskoj odlično prihvaćen od naroda i da je glavno da narod odobrava novu politiku.

NJ KR. VIS. KNEGINJA OLGA prisustvovala je slavi Materinskog udruženja u Beogradu. Slavi je prisustvovala i supruga Kr. Namjesnika Perovića.

ZAGREBAČKA POLICIJA uhapsila je nekoliko ljudi za koje postoji sumnja da su postavili eksploziv u javne telefonske govornice u Zagrebu, od kojih su tri razorene.

O jednoj dosad neobičnoj izjavi

U splitskom dnevniku »N. Doba« (od 3-XII o. g. str. 6.) štampana je izjava pod naslovom: Iz Hrvatskog Junaka. Ne bi zasluživalo da se na nju osvrnemo, da u njoj nisu dirnuti naši kršćanski osjećaji prema Gospodu Bogu. Između ostalog u toj izjavi stoji ovo: „Nije to nikakovo klerikalno društvo, što bi poneki mogli zaključiti iz lozinke Boga su u svoju lozinku stavili i braća Radići i otac domovine Ante Starčević, pa ipak nitko neće reći da su to klerikalni pokreti. Za hrvatski narod je Bog stvarnost . . . "

Budući da je »Junak« i hrvatsko i kršćansko udruženje koje hoće da »poveže (!) s tom stvarnošću (Gospodom Bogom) i novu hrvatsku omladinu", to hrvatska i kršćanska omladina može da kaže da je ona naučila o Gospodu Bogu, u katehizmu katoličkom, ovo: »Vjerujem u Boga, Oca svemogućega, Stvoritelja neba i zemlje« (»Credo in Deum, Patrem Omnipotentem, Creatorem coeli et terrae«-), i da u to vjeruje, jer ju to uči Sveta Mater Crkva Katolička! A sad — taj »Junak« uzimlje u svoju lozinku ime Gospoda Boga, jer su „u svoju lozinku stavili Boga braća Radići i Ante Starčević." i da ne bi nikome izgledalo da je »Junak« — klerikalno društvo!?!

Bio »Junak« klerikalni ili antiklerikalni, nas se to ne tiče, nego vrijeđa kršćansko osjećanje svakog i Hrvata i katolika kad se Gospodu Bogu daje titul »stvarnost«, jer vjerujemo da je Bog Duh bez početka i bez svršetka, uza one atribute što Mu ih Sv. Mater Crkva daje, a titul «stvarnost« neka daje »Junak« sebi i svojim „stvarnim stvarima". I još; zar zato da u našim udruženjima (hrvatskim) stoji lozinka (!) — Bog, jer je Starčević rekao »Bog i Hrvati«? Je li nam veći auktoritet, u vjerskim pitanjima, Ante Starčević ili Sedes Apostolica? Imamo li se, katolici, pokoravati, kad je u pitanju Bog i Vjera — Anti Starčeviću ili Svetom Ocu Papi?!

Mi smo izvan »stvarnosti« i klerikalizma i antiklerikalizma, a pogotovo izvan stvarnosti „Hrv. Junaka", ali kao kršćani i Hrvati imamo pravo da se držimo one zapovijedi Božje »NE UZMI U ISPRAZNOST IME GOSPODA BOGA!« Kršćanin.

SLOBODAN JOVANOVIĆ

Jedan od najpoznatijih i najpriznatijih naših prvaka na polju prave ne stručne nauke političke istorije, sociologije i popularizacije tih nauka u mnoštvu studija, kritika i najoriginalnijih eseja, Slobodan Jovanović, poslije četrdeset godina profesorovanja na universitetu u Beogradu, po paragrafu zakona, ostavlja spomenuti universitet, jer je u sedamdesetoj godini života. »Politika« od 4-XII o. g. i druga prestonička štampa donose, prigodom njegova odlaska sa katedre beogradske »Almae Matris« opširne, stručne i pune poštovanja i priznanja napise odličnih pisaca, književnika, većim dijelom njegovih bivših slušalaca, a danas poznatih radnika na naučnom i uopće kulturnom polju. Uopće svi ističu koliku će prazninu da osjeti taj universitet njegovim, teško nadoknadivim odlaskom, jer Jovanovićevu mnogostruku erudiciju, stručnjačku solidnost, zamjernu predanost nauci i neograničenu ljubav prema svojim đacima, sa onim specijalno njegovim — znati i umjeti da prenese na mlade duše zanos i ljubav prema nauci, biti njima i učitelj i savjetnik i prijatelj i saradnik, to je što se teško da nadoknaditi.

Nas, koji ne pravimo razlike između srpske i hrvatske knjige, pa čitamo i ćirilicom i latinicom štampanu naučnu i lijepu knjigu, veseli da smo se okoristili i duševno obogatili čitajući, barem neka djela, ovog ponajjačeg pretstavnika naše knjige zajedničke, a ujedno se ponosimo da Slobodana Jovanovića možemo nazvati našim, t. j. jugoslavenskim prvakom intelektualnog i kulturnog dijela kraljevine Jugoslavije.

Sreća je po našu knjigu da Slobodan, i ako je zagazio u sedamdesetu godinu života, krepak je i snažan duhom, a rad mu je uvjet životu, pa će već i onako bogatu biblioteku svojih dragocjenih književnih djela, ako Bog da, podvostručiti na korist i ponos naše jedne nacije u ujedinjenoj Jugoslaviji.

Ne smijemo mimoići i prestoničku štampu, a osobito uglednu »Politiku« koja se nije samo odužila »po dužnosti« velikom čovjeku, već je okupila, u ovoj prigodi, oko sebe onako odlične poznavaoce i poštovaoce da u prigodnim sastavcima iznesu i ako ne sve, ali svakako dosta, dostojno i jubilarca i njegovih iskrenih prijatelja, spremnih da o takovu duhovnu velikanu izreknu doličnu riječ i ako prigodnu.

M. P.

Jugoslavija ne može iznevjeriti samu sebe

„Sokolski glasnik" javlja: „Svaka država može da živi samo onim duhom, koji ju je stvorio, može da počiva samo na onim temeljima na kojima je sagrađena. Ova vječita istina stoji kao natpis i na kapiji sudbine naše narodne države: Jugoslavija, sve kada bi i htjela, sama sebe iznevjeriti ne može!

A taj duh Jugoslavije može da bude nacionalno samo jugoslovenski a duhovno i moralno samo kosovski. Nema Jugoslavije bez Jugoslovena! Mogu da u zemlji budu razna previranja, i duhovna, i etička, i socijalna; može naš nacionalni i državni život da prolazi kroz razne preobražaje državnopravne i političke, ali Jugoslavija mora da ostane i ostaće jugoslovenska, mora da bude i biće kosovska, onakva kako su je htjeli oni koji su je stvarali!"

Prvo izbori a onda preuređenje ostalih dijelova države

Organ dra Kramera »Jutro« danas pledira da se najprije raspišu skupštinski izbori, a zatim da se izvrši novo državno preuređenje.

Pokažite vi Jugosloveni da niste izdajice Slovenstva

Zagrebački list „Nova Evropa" piše ovo: „Jedan engleski prijatelj koji se već odavna interesuje za našu zemlju te koji nam je pomogao u teškim nevoljama Svjetskog rata, uputio nam je slijedeću poruku: „Slovaci su izdali Čehe, Poljaci Čehoslovačku, Rusi Poljake. Pokažite vi Jugosloveni, da ima Jugoslovena, da ima Slovena koji to ne čine! Ne Hrvati Srbe, ni oboje svoje rasne srodnike i prijatelje".

Narodnom listu

Vanstranački list šefa JNS u Splitu donosi dopis iz Benkovca, u kojem se osvrće na pisanje g. Lj. D. Jurkovića u našem listu dajući tom pisanju proizvoljan komentar. Dopisnik kaže: »Čim atmosfera zamiriše izbornim barutom, oglasi se iz daljine jedan pjevčić, pa iznenada kukurijekne, čisto kao da kaže: i ja sam živ!«

Čudimo se i dopisniku i „Narodnom listu" kako to ne zna da g. Jurković stalno sarađuje u našem listu, bez obzira da li su izbori na pomolu ili ne. Mi bismo mogli kazati da se je N. L. pojavio kad su izbori bili na pomolu i molili bismo te vanpartijske ljude da nama i drugima objasne zašto neprestano apeluju za okupljanje Jugoslovena. Oko koga bi trebalo, po njihovom mišljenju, da se okupe i zašto? Trebaju li našim ljudima vođe ili vođama glasači? Jedno je sigurno, a to je da glasači neće davati više svoj glas bilo kome radi same jugoslovenske ideje, nego ljudima koji zaslužuju narodno povjerenje. Dosta je bilo, ne ponovilo se.

Apel ministra finansija draŠuteja dužnicima

Ministar finansija dr. Šutej uputio je opomenu seljacima dužnicima po Uredbi o likvidaciji zemljoradničkih dugova. U opomeni se kaže:

„Premda su cijene poljoprivrednim proizvodima znatno porasle i zemljoradnici lakše dolaze do potrebne gotovine, ipak ima veliki broj dužnika koji neće da izvrše svoje obaveze po Uredbi. Takvi dužnici dovode državu u težak položaj. Zbog toga se pozivlju svi dužnici da odmah plate dospjeli iznos duga, jer su poreske uprave dobile uputu da sa svom ozbiljnošću pristupe predviđenim mjerama radi naplate«.

„Jugoslavenska pošta" donaša:

Frunkovački organ „Hrvatski narod" preporučuje vukovarskim Srbima recept o preseljavanju koji je ovih dana upotrebila Njemačka.

Srbi i Hrvati se sigurno neće seliti sa svoje grude koja je njihova gdje god oni živjeli, od Maribora do Đevđelije. Ali, sve se više i više nameće misao o izvjesnom preseljavanju ove frankovačke žgadije koja u Kraljevini Jugoslaviji veliča njenog krvnika Sarkotića i koja provokatorskim pisanjem odaje svoje izdajničke planove.

Osnovan je podmladak Hrvatske zaštite

»Jutarnji list« javlja:

Samoborska Hrvatska građanska zaštita osnovala je podmladak u koji se primaju mladići od 15—21 godine. Podmladak već je započeo sa vježbanjem.

Njemački list o našoj zemlji i Kralju

ILUSTRIRTE CAJTUNG, Lajpcig posvećuje veći dio svoga broja Jugoslaviji, sa slikom jugoslovenskog seljaka na čelu lista i sa fotografijom Nj. V. Kralja Petra II i uvodnim člankom pod naslovom »PETAR II KRALJ JUGOSLAVIJE«. Ovaj članak ukrašen je fotografijama Nj. V. Kralja Petra II, Kraljevića Tomislava i Andreje. Osim toga donosi i fotografije blaženopočivšeg Kralja Aleksandra i Nj. V. Kraljice Marije i ostalih članova Kr. dvora, kao i lijepe slike u boji sa Jadrana. — U članku se kaže:

Svako, ko dođe u Jugoslaviju, vidio je Nj. V. Kralja. Svakako ne lično, ali na mnogim slikama, fotografijama i reljefima, koji su ukras i najmanje kolibe. Ko prvih dana mjeseca septembra prolazi kroz varoške ulice ove zemlje, taj vidi na njenom možda jedinom prozoru cvijeće oko slike mladoga Petra II, u znak približavanja velikog praznika, rođendana Nj. V. Kralja, koji će kroz dvije godine biti dan kada će Petar II od Jugoslavije preuzeti kormilo vlade.

Jugoslavenski narod ljubi svoga mladoga Kralja, kao što je poštovao Njegovog Oca, blaženopočivšeg Kralja Aleksandra I Ujedinitelja.

Pisac zatim iznosi istoriju naše narodne dinastije, pa nastavlja ovako:

Veliki duševni darovi odlikovali su Kralja Aleksandra, čije držanje protiv pretjerane isključivosti i u suštini bliska povezanost sa elementarnim snagama u narodu, neobično mnogo pomažu velike unutrašnje političke ciljeve. Njegov stan je dugo vremena jedna skromna kuća usred Beograda. Tek poslije toliko godina prelazi on u stari a docnije u novi dvor na Dedinju. U braku sa princezom Marijom od Rumunije, On ima tri Sina. Sa 11 godina dolazi najstariji, Petar, u Englesku radi nastavljanja Svog vaspitanja. Blaženopočivši Kralj Aleksandar prati Svoga Sina do Potkorena u blizini jugoslavenske granice. To je bilo jednog divnog septembarskog dana, kojima je priroda brdske zemlje Slovenačke tako bogato obdarena. Niko ne može slutiti, da mali Petar ovde uzima za svagda oproštaj od Svoga Oca. Poslije nekoliko nedjelja, 9 oktobra 1934 godine, pada Kralj u Marselju kao žrtva jednog atentata.

U noći bude mladog Petra. On dugo ne može da shvati strašnu vijest. On se vraća natrag u Otadžbinu i ožbiljnih očiju bez suza ide u pratnji kroz špalir hiljada ljudi, koji su iz svih djelova zemlje došli da se poklone pred mrtvim Kraljem. Ovaj posljednji put Kralja Aleksandra postaje triumfalan pohod jednog u ljubavi i poštovanju Svoga naroda velikog Besmrtnika i svečana obaveza za Sina, koji je sada Kralj. Možda su ovi sudbonosna časovi dali dječakovoj duši onu formu, koja u Mladiću pokazuje tako dragocjene crte karaktera. Marljivost i budna savjesnost, uvježbana još od djetinstva, omogućile su zrelost; u sedamnaestoj godini života došao je uvod u znanja međunarodnog prava, vojnička znanja i specijalne studije u drugim strukama.

U velikoj materinskoj ljubavi, ali i u jasnoj odlučnosti, Nj. V. Kraljica je postavila Sebi zadatak da Svome Sinu na Njegovom životnom putu pruži obilnu pripremu i obrazovanje čvrstog karaktera za Njegove visoke dužnosti. Njenom socijalnom i savremenom osjećanju odgovara i vaspitanju mladoga Kralja sasvim u smislu Njegovog Oca, jer »Zato što će se On jednom popeti na Prijesto, nije nikakav povod da se u Njegovu korist čine izuzeći.« Opšta duhovna i tjelesna nastava u zajednici s učenicima Njegovog doba bila je od početka po sebi razumljiva stvar. Još, i sada je ljetnji logor na obalama Save ili u blizini Dvora Miločera u Dalmaciji ognjište pravog drugarstva, gdje je jedan među od sunca opeklim mladićima baš Petar II — i On neće da bude ništa više od ostalih — izvrstan plivač, strijelac i jahač. Pored sporta, Nj. V. Kralja interesuje u naročitoj mjeri svaki tehnički napredak. Komplikovani fotografski aparat sa raznim objektivima ili nov model automobila. On sam praktično proba.

Davanje audijencija još ne spada u redovni krug dužnosti Nj. V. Kralja. U toliko više zadivljava Njegova sigurnost da vodi slobodan razgovor sa strancem. Živi izraz Njegovog uskog lica sa visokim čelom često se mijenja i pri tome podvlači ljubaznu privrženost i otvorenost, koja se ne smanjuje čak ni upotrebom neobičnog njemačkog jezika. Nj. V. Kralj Petar od stranih jezika vlada i još francuskim i engleskim. U razgovoru se pokazuju mnogostrana interesovanja Mladoga Kralja.

Za kratko vrijeme razgovora sa Njim dobija se uvjerenje, da volja za slobodnim posmatranjem i doživljavanjem pripada uglavne crte Njegovog bića.

Ovaj se lijepi članak završava riječima:

Ove okolnosti dozvoljavaju široke pogleđe za srećan dalji razvoj Jugoslavije, jer su one ipak logičan nastavak vođenja državne zgrade koju je stvorio Blaženop. Kralj Aleksandar I.

SPLIT

PRETPLATNICIMA IZ SPLITA slobodni smo priložiti oznaku dugujuće pretplate. Mi ih molimo da svoju obavezu što prije izvrše jer ih već dulje vremena nijesmo smetali, a sigurni smo, da kad list redovito primaju, znaju i da nemamo nikakvih drugih izvora ni fondova za plaćanje štampe, papira i ostalih teških obaveza skopčanih izdavanjem ovog čisto nacionalnog lista.

Zimska Pomoć.

Nijedan veći grad u Jugoslaviji ne ma više sirotinje od Splita, tako da je splitska sirotinja postala poslovična. Tome su mnogi razlozi, a najglavniji što seoska sirotinja vjeruje da će u Splitu naći pomoći i moći lakše preživjeti nego u svom selu. Računa se da u Splitu ima oko 3 hiljade sirotinje kojoj je potrebna pomoć, naročito sada u zimsko doba kada su slabiji izgledi na svaku zaradu. Pod vodstvom gradske općine obrazovan je ovih dana široki odbor kome je svrha da povede što širu akciju na sakupljanju doprinosa za zimsku pomoć. I ako su o odbor ušla razna društva mislimo, da bi ga ipak trebalo proširiti, tako da u nj uđu i sva tri senatora, Narodna ženska zadruga, Sokolsko društvo, Društvo Kneginje Ljubice i dr., jer što je više ruku na radu tim je i rad uspješniji.

Promjene na Putniku.

Posljedice rata u Evropi najjače su se odrazile kod nas na turizmu, koji je potpuno zastao. U vezi s tim došlo je i do veće redukcije kod Putnika, pa je tako redukcija pogodila i direktora split. Putnika gosp. Jerka Čulića, pionira turizma na Jadranu, koji je, može se slobodno reći, sam i svojom inicijativom, stvorio odličnu organizaciju turizma kod nas. Turizam na Jadranu ne može se zamisliti bez g. J. Čulića. On se sav kroz punih 20 godina predao tome radu nesebično i neštedimice. I eto kriza u turizmu njega je pogodila prvoga. Da li je to baš moralo biti? Ili je to samo volja nekih? Svakako sa odlaskom g. J. Čulića sa Putnika turizam na Jadranu će biti još teže pogođen.

Split se zabavlja.

Sezona plesova je već otpočela. U svim split. društvima otpočele su popodnevne čajanke sa plesom, a u preko 20 lokala se stalno svaku večer pleše. Mislimo da bi bilo dobro da odbor za zimsku pomoć udari taksu bar od 1 Dinar na plesače i vjerujemo da bi se skupila prilična svota.

Ratna situacija

Na francusko-njemačkoj granici vode se neznatne borbe i izviđački letovi. Težište rata je i dalje na moru. Posljednjih dana torpedovano je više brodova a neki su stradali od mina. Prema izvještajima izgleda da najviše štete ima engleska mornarica. Uvelko se razilaze podaci raznih agencija o tonaži potopljenih engleskih brodova, te se ne može razabrati pravo stanje. I neutralne zemlje imale su gubitaka. Javlja se da je posljednih dana nastradao jedan danski, grčki i švedski brod, jedan holandski putnički brod. Vijest o propasti našeg broda „Drava“ nije potvrđena.

Bilo je avionskih borba, tako na Šetlandskim Otocima i nad Sjevernim Morem. U ovim borbama Nijemci su, izgleda, bili odbijeni.

Finsko-ruski sukob pretvorio se u otvoreni rat. Ma da se ne mogu poreditи finske vojne snage sa sovjetskima, Finci su u prvim danima rata imali uspjeha. Prema saopćenjima nekih agencija Rusija je pretrpjela velike gubitke u ljudima i u tenkovima.

S obzirom na skoro zasijedanje Društva naroda, koje će rješavati o ovom sukobu, očekuje se izlazak Sovjetske Rusije iz Društva naroda.

Ali današnja situacija ostaje još prilično nejasna kao i dalje namjere Sovjetske Rusije.

Još jedan neuspjeli napadaj

Kao što je bilo pred 2 godine bezuspješno pokušano sa strane izvjesnih lica da se nađe načina kako bi se dalo zatvoriti našu štampariju i tako onemogućiti izlaženje lista, i ovih dana je isto lice, inače istaknuti funkcioner zanatlijskih udruženja, uvjeren da bi u sadašnjoj političkoj situaciji mogao uspjeti u svojim makinacijama, neprekidnim insistiranjem postigao je ipak da nam se 2 XII zabrani dalji rad. Pošto je time došlo u pitanje i daljnje izlaženje „Nove Tribune“, hitno smo intervenirali na nadležnim mjestima, pa je intervencijom sreskog načelnika g. Aničina, u utorak našem preduzeću bio dozvoljen daljnji rad.

Treba pohvaliti što pretsjednik Udruženja zanatlija g. M. Žaja i potpretsjednik g. M. Jušić izjavili su da Udruženje radi i nastoji u granicama zakona o radnjama da dođe u susret svakome bez obzira na njegovo političko opredjeljenje. Oni osuđuju svako nelojalno i neispravno ometanje posla i nanošenje štete poduzećima. — Naš list izlazi sa zakašnjenjem od pola dana.

VOZ KOJI REDOVITO SAOBRAĆA, A NE VOZI PUTNIKE.

Čujemo da su opet privrednička udruženja u Sibeniku pokrenula pitanje uspostave onih vozova koji su nedavno ukinuti.

Ima izgleda, da će Min. Saobraćaja uviditi nepraktičnost sadašnjeg voznog reda i da će jednom doći u susret.

Mislimo, da je bez smisla da se k „teretnom vozu“ koji inače saobraća tačno svaku večer kao i ranije iz Perkovića za Šibenik a u vezi je sa brzim vozom iz Splita, ne prikopča jedan osobni vagon za putnike. — Da li je to u interesu naše saobraćaja?

Sokolstvo je u cijeloj zemlji proslavilo narodni praznik

Ovogodišnja proslava obavila se je u jednom naročitom raspoloženju; u svim govorima i manifestacijama očitovala se iskrena odanost Nj. V. Kralju i vjernost ideji narodnog i državnog jedinstva s čvrstom riješenošću da se pod svaku cijenu očuvaju dragocjene tekovine jugoslovenskog naroda i države, otkupljene velikim i nadljudskim naporima. Ovogodišnja proslava 1 decembra bila je u mnogim mjestima skromnija nego prešnjih godina, ali je bila jednodušnija u osjećanjima i težnjama. Može se sa sigurnošću reći da je naše Sokolstvo, prolazeći kroz iskušenja i obnavljajući misao na žrtve prinijete sokolskom idealu, postalo danas jedna istinska i ojačala nacionalna snaga, a njen zadatak potpuno određen i s obzirom na momenat i s obzirom na budućnost.

Moralnoj obnovi naše najveće nacionalne organizacije, jačanju vjere u sebe, davanju dubokog i potpunog značaja načelu bratstva pomoglo je čišćenje sokolskih redova, iz kojih su otišli svi oni kojima tu nije bilo mjesto.

Ne možemo ovdje opisivati tok proslave u prijestolnici i u ostalim većim mjestima diljem cijele Jugoslavije, jer nam to ne dopušta ograničen prostor. Zabilježićemo samo nekoliko važnijih momenata sa proslave u Šibeniku.

*

ŠIBENIK

Učenici i nastavnici svih mjesnih škola prisustvovali su svečanoj službi Božjoj. Svečanom blagodarenju u katedrali i u pravoslavnoj crkvi prisustvovale su sve vojne i civilne vlasti, prestavnici mjesnih nacionalnih društava, kao i brojno građanstvo. Ovim blagodarenjima nije prisustvovalo kao što je običavalo Sokolsko društvo sa svojom glazbom, jer mu je to iz nepoznatih razloga bilo zabranjeno.

U 11.30 sati Sokolsko društvo i Župa Šibenik—Zadar održali su svoju svečanu sjednicu u prepunoj velikoj sali Sokolskog doma. Sjednicu je otvorio starešina Župe g. Pavle Kovačev, a potom je pročitana poslanica Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije. Po iscrpljenom dnevnom redu prisutni su se razišli u dubokom uvjerenju da će Jugoslavenstvo ostati, usprkos svemu, glavna misao i ideja sokolskog puta.

U 7 sati na dan Ujedinjenja jedna četa vojske mjesnog garnizona, sa svojom glazbom, prošla je gradom i na Poljani otsviravši molitvu odala počast.

Na večer održana je svečana akademija. Velika dvorana bila je dupkom puna članova i prijatelja Sokola, a sve tačke bile su, uzevši u obzir prilike koje su prethodile ovoj akademiji, izvedene su na opće zadovoljstvo. Proslov je održao Dr. Toma Mimica. Njegov govor, prožet patriotskom i sokolskom mišlju, bio je često prekidan oduševljenim odobravanjem. Govoreći o značaju 1. decembra onog dana kad je naš narod poslije petovjekovne krvave borbe opet ugledao svoju slobodu, on je naglasio da je hrvatstvo jugoslavenskih nacionalista uvijek bilo čisto i neokaljano. Hrvatska zastava, rekao je on dalje, nije se nikad, za vrijeme robovanja, vijala pri dočecima austrijskih generala, ta je ostala i sada nepobjediva svettnja svih pravih Jugoslavena. Završujući svoj proslov Dr. Mimica je rekao: »Ako nas zovu griješnicima samo zato što ljubimo svaki pedalj ove zemlje od Soče do Vardara i od Dunava do Jadrana, e onda neka je blagoslovljen taj naš grijeh!«

Program Akademije, kako smo već naglasili, potpuno je zadovoljio i ispunio sve uslove koje mora da ima jedna primjerna sokolska priredba, a poslije programa razvio se je ples koji je u odličnom raspoloženju potrajao do pred zoru.

KAŠTEL SUĆURAC

2 XII. Juče je svečano proslavljen dan ujedinjenja. Po izvedbi a osobito po učešću nikada još ovaj narodni praznik nije bio ovako sjajno proslavljen. Poslije blagodarenja u crkvi, selom je prošla vrlo velika povorka, iako je bila zabranjena. Na čelu povorke bile su sokolske zastave i »Glazbarski sklad« iz Novog. Klicalo se Kralju i Jugoslaviji. Zatim je u sokolani održana svečana sjednica na kojoj je položilo zavjet 12 novih članova. Poslije podne sve su kategorije učestvovale na akademiji, poslije čega je izvedena s uspjehom tragedija „Stražmeštar Klišanin“. Na akademiji govorio je brat Ante Marinović. I na svečanoj sjednici i na akademiji velika dvorana bila je prepuna a tako i galerija. Mnogo sokola i prijatelja sokolstva iz Solina i iz Kaštela došlo je u Sućurac da prisustvuje sokolskim svečanostima, koje su se pretvorile u veliku, brojnu i oduševljenu manifestaciju za Kralja i Jugoslaviju kao nikada do sada.

MANDALINA

Sokolsko društvo održalo je ujutro povorku i svečanu sjednicu, a na večer akademiju.

Prostorije su bile pune svijeta među kojima je vladalo veliko raspoloženjo.

BIOGRAD NA MORU

Sokolsko društvo Biograd, radi izuzetnih prilika, koje su od nedavno nastale za Sokolstvo, ograničilo je ovogodišnju proslavu 1 decembra samo na svečanu sjednicu, koja je održana pred prepunom dvoranom. Nakon što je brat starješina otvorio sjednicu, djeljci hor je skladno otpjevao državnu himnu. O značaju 1 decembra govorio je vrlo lijepo brat A. Artić učitelj, a zatim je pročitao Poslanicu S.S.K.J. Pošto je otpjevana himna »Hej Sloveni«, brat starješina je uz poklike Kralju i Jugoslaviji zaključio sjednicu.

ODLAZAK BRATA ING. DRAGANA MARKOVIĆA

Nedavnim premještanjima premješten je iz Biograda i brat ing. Dragan Marković, sreski šumski referent i jedan od naših najagilnijih radnika. Bio je referent za čete, član Prosvjetnog odbora i diletantske sekcije, što je vršio sa najvećim žarom i ljubavlju, te je stekao simpatije cjelokupnog sokolskog članstva. Njegovim odlaskom mnogo je pogođeno naše društvo, koje u njemu gubi prvorazrednu radnu snagu.

SIBENIK

Premijera operete „Grof Luxemberg“

U četvrtak 14 decembra u Gradskom Kazalištu dobrovoljci okupljeni u »Kolu« izvodiše premijeru popularne Leharove operete „Grof Luxemburg“. U glavnim ulogama nastupaju miljenici šibenske publike Mileva Bodrožić kao »Angela Didier«, Pupa Medić kao »Juliette Vermoux«, te g. Bruno Belamarić kao »Grof Luremburg«, Josip Vikario kao „knez Vasilije Vasiljević it d. Izvedbom dirigira Mo prof. E, Kunej, a režiju vodi prof. Š. Dunatov. Sudjeluju društveni zborovi, baleti i orhestar Mornaričke muzike. Poslije lijepih uspjeha ovih diletanata u operete »Zemlja smiješka«, „Poljačka krv«, i »Grofica Marica« ova najnovija operetna priredba očekuje se u gradu sa mnogo interesa tim više što se radi o vrlo popularnoj i veseloj operetи salonskog karaktera.

Cijene nisu visoke te se isplati gledati jednu dobru operetu, koje su i onako tako rijetke u našem gradu. Stoga smo uvjereni da će »Kolo« osim materijalnog imati i lijepi moralni uspjeh.

NARODNA ŽENSKA ZADRUGA kako smo već javili, priredjuje Nikolinsku zabavu 9 ov. mj. u Oficirskom Domu.

Gospodje i gospoda koja bi htjela svojim prijateljima poslati koji poklon ili zgodnu šalu neka izvole pakirano i adresirano predati iste gdji Kovačević u »Hotel dela Ville«, a za vrijeme zabave biće dostavljeni na tačnu adresu.

BLAGDAN SV. NIKOLE, zaštitnika pomoraca proslavljen je na svečan način. Uoči dana bio je priređen pred crkvom sv. Nikole vatromet, a na sami blagdan blagoslovljena je društvena zastava bratovštine sv. Nikole.

PODODBOR KNEGINJA LJUBICA najtoplije zahvaljuje plemenitoj darovateljki g-đi Cvjeti Jadronji, koja je i ove godine priložila 100 Dinara za siromašnu djecu. Uprava.

G.ca DARINKA MONTANA i Mr. Ph. BOŽIDAR KRVAVICA vjenčali su se 2 XII. Pri vjenčanom činu bili su kumovi Dr Oskar Novak, Dr. Drago Montana, g. C. Rossi i g. Čedomir Montana upr. por. upr. u Preku. Čestitamo.

PRIMILI SMO najnoviju publikaciju »Izvještaj o poslovanju i zaključnim računima Središnjeg ureda za osiguranje radnika za poslovnu 1938 god.« koja sadrži sva važna pitanja i računske podatke o radničkom osiguranju.

ULICA »PUT UBOŠKOG DOMA« naročito do Badžane, a posebno pak onaj dio glavne ceste pred trafikom g. St. Zorića, po kiši su upravo neprohodne. Molimo nadležne da bi se odmah postarali da se tu baci bar malo šljunka, kako bi se unekoliko pomoglo mnogobro nim prolaznicima.

SVOJU SLAVU, Svetog Nikolu, slaviću u krugu porodice. Dušan Knežević.

† ANA MERLAK majka naših sugrađana g. Bruna dir. Okr. Banke, g.ce Bianke i Lize preminula je poslije kratke bolesti, te je sprovedena na vječni počinak u nedjelju 2 o.mj. Ožalošćenoj obitelj naše iskreno saučešće.

PODODBOR KNEGINJE LJUBICE i ovim putem srdačno zahvaljuje gđicama Olgi Javor i Anki Fulgosi, koje su dobrovoljno u humane svrhe sudjelovale sa odabranim programom i uveličale našu čajanku. Uprava.

UMRLI U ŠIBENIKU. Stjepan Iljadica pok. Miška, Josip Prebil, Ana Merlak pok. Ivana, Marija ud. Pini, Marija Šimičević, Paško Maričić pok. Ive, Čičmirko Jerko pok. Ante.

„ILS“ INDUSTRIJA LIJEVA ŠIBENIK

Oko Srpstva i Hrvatstva Boke Kotorske

U posljednje vrijeme raspravlja se je li Boka srpska ili hrvatska, pa se tako u tome prešlo i novinske polemike. Tako u »Jugosl. Pošti« dopisnik iz Tivta pledirajući tezu, da je Boke srpska poziva se na tvrdnje historičara iz krugova katoličke hijerarhije preuzv. g. Butorca, te preč. kanonika Don Iva Stjepčevića i don Nika Lukovića.

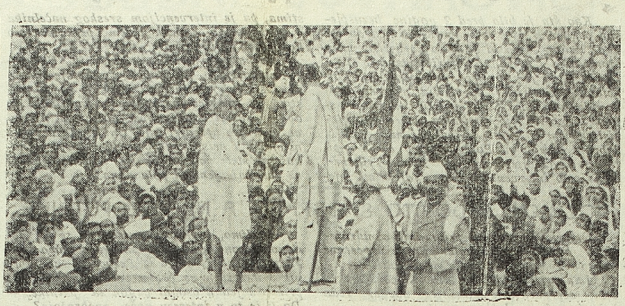
Čuli smo od više starih i uglednih Bokelja, da je to pitanje sad u ovo vrijeme štetno i za Srbe i za Hrvate. Treba istaknuti, da je poslije zadnjih skupštinskih decembarskih izbora došlo do nekog zbližanja između pristalica udružene opozicije i pristalica HSS i da su nastupila vremena smirivanja i međusobnog poštovanja, pa su dobro misleći rodoljubi nastojali da i dalje utiru put oko lojalne saradnje jednokrvne braće upućujući svoja nastojanja oko ekonomskog podizanja Boke, gdje pučanstvo živi pod dosta bijednim uslovima. Smutljivcima koji su i do sada svoje političke karijere i lagodna uhljeblja gradili na jalovim i bratoubilačkim borbama, takova smirivanja i nastojanja nijesu pogodovala. Bilo je ljudi, koji su se teško ogriješili o narod samo da bi udovoljili svojim ličnim prohtjevima. Čestiti Bokelji treba da budu oprezni i da takove smutljivce tjeraju i onemogućuju im da svojim jalovim borbama zavađaju narod koji vjekove živi u slozi i vjerskoj snošljivosti ne praveći razliku između vjere i vjere nego između čovjeka i hrđe.

U međusobnom poštovanju i lojalnoj saradnji može da se Boka pridigne tek onda kad se oslobodi onih nametljivih trutova, koji gavanski dembelaju na grbači sirotinje

Polažući vijenac na grobu dra Trumbića

general g. Damjanović rekao je:

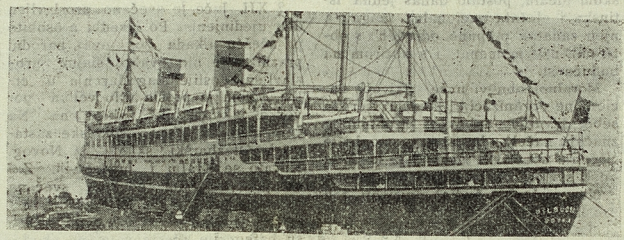
U ime Nj. Kr. Vis. Kneza Namjesnika Pavla imam dužnost da položim vijenac na grob neumrlog sina Hrvatske dra Ante Trumbića. Slava dr. Anti Trumbiću!

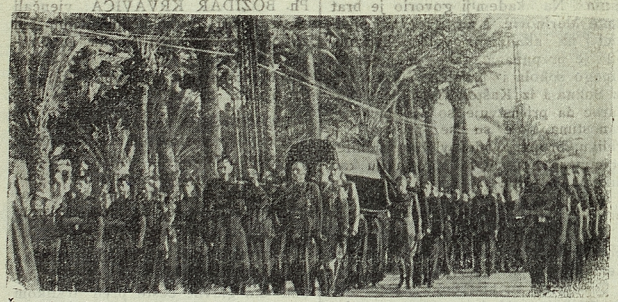
Gandi na zboru u Peschawaru pozivlje narod na ustanak protiv Engleza

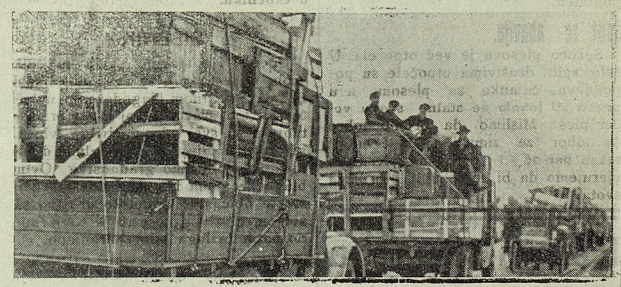
Albanski vojnici na Kvirinalu preuzimlju počasnu stražu

Torpedovan je poljski transoceanik „Pilsudski" 14 300 tona), koji je plovio pod engleskom zastavom

Španija odaje počast Prima da Riveru. Prenos tijela u madridski Mauzolej

Preseljenje Letonskih Nijemaca na teritoriju Rajha

Ministar financija dr. Juraj Šutej

posjetio je Nj. Sv. Patrijarhu Gavrila, kod kojeg se zadržao u razgovoru oko jedan sat.

Prednost u Banovini Hrvatskoj

Tri mjeseca nije dovoljno da se osjete sve prednosti koje donosi novo stanje hrvatskom narodu, ali se ipak opazila prednost kod nekih imenovanja a i u privrednoj djelatnosti. Tako je na pr. centralna vlada produljila koncesiju firmi »Aluminij«, kojoj je sjedište u Beogradu, a ima svoje fabrike u Lozovcu. Stoga hrvatska javnost traži da se to pitanje pročisti da se više nitko ne mogne miješati u poslove Banovine Hrvatske.

Na skupštini učitelja u Šibeniku

kojoj su prisustvovali pretstavnici učenika i učenica mjesne preparandije, ispitana je Uredba prosvj. odjeljenja Banske vlasti koja traži da se svršeni maturanti imenuju za učitelje osnovnih škola e da bi se što prije likvidirala nepismenost u našim krajevima. Učenici V razreda preparandije ovu uredbu ne smatraju najzgodnijom jer drže da ovi đaci nemaju pedagoške spreme i da se tako stvara loša osnova za budućnost.

Urarska, zlatarska i optičarska radnja
VINKO IVULIĆ - SPLIT
Solidna posluga - Cijene umjerene. — NARODNI TRG 4

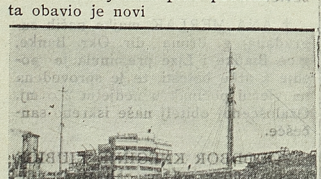
BRIJAČNICA Karlo Breuer I - Šibenik
Zastupnik: Bruno Kapeli
Solidna i brza posluga

Trgovina mode „a la ville de Paris"
Jakša Žuljević - Split
Specijalna prodaja muške pom. robe.

ZLATARIJA
G. B. VALLE - SPLIT
VLASTITA RADIONA — UTEMELJENA 1822

Kako izgleda moderno opremljeni brod cisterna

Nekoliko tjedana prile početka rata obavio je novi

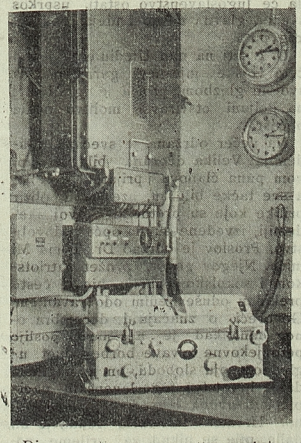

brod cisterna »SAN JORGE«,

koji je njem. brodogradilište Blohm & Voss sagradilo za jedno od argentinskih državnih brodovlasništva, svoje pokusno putovanje. Svuda, gdje god je taj brod pristajao, pobuđivao je veliku pažnju svojom radiotehničkom opremom. Ta oprema zanimljiva je naime ne samo za laika nego i za stručnjaka; budući da »San Jorge«, koji u glavnom treba da služi za teretni promet i samo nuzgred može uzeti sobom još i 40 putnika, ima savršeno radio-postrojenje.

Emisiono se postrojenje sastoji iz po jednog šiljača za duge i kratke valove, dočim pričuvni šiljač, koji je uglavnom udešen za SOS-val od 600 metara, može raditi i na području valova od 300 do 40.000 m. U pogledu primanja omogućuje jedan univerzalni prijemnik vezu na području valova od 15 do 20 000 m, a za njegovo odterećenje služi drugi prijemnik za naročito duge valove. Brodski peljarski uređaj, omogućuje svakovremeno ustanovljenje položaja vlastitim peljarenjem uz pomoć svjetionika ili drugih pokretnih i nepokretnih stanica.

Brod cisterna »San Jorge« posjeduje osim toga i posebni uređaj za izdavanje zapovjedi, koji omogućuje prenošenje svake zapovjedi sa zapovjedničkog mosta na lijevi stražnji dio broda i stražnji dio palube za čamce. S tih mjesta mogu se slati vijesti i na zapovjednički most, kao što se može doseći i sa svih ostalih mjesta za govorenje. Posebni znakovi na mostu naznačuju točno, koje mjesto naziva.

Dio komplicirano radio-uređaja

Sva mjesta za govorenje opremljena su s po jednim mikrofonom i zvučnikom. Kako se mikrofoni ukopčaju šalterom na dugme, može se na njih govoriti tako dugo, doklegod se pritiskava na dugme šaltera.

Ti uređaji služe za prenošenje glazbenih emisija. U blagovaonici za časnike ugrađen je veliki Teletunkenov super s napravom za zvučne ploče, odakle se onda i glazba prenosi preko pojačavača od 20 Watta po volji na pojedine ili na svih 7 raznih zvučnika, koji su smješteni u kapetanovom stanu, blagovaonici, prostoriji za mjernike, časničkoj blagovaonici i prostoriji za posadu, kao i u salonu za pušenje u I razredu i u blagovaonici III razreda. Na taj način uživaju putnici tog inače teretnog broda sve udobnosti kao i putnici velikih prekooceanskih putničkih parobroda. T. Pd.

„TVOKAPS"
Tvorničko skladište kapa i šešira na veliko i na malo. — SPLIT (Filijala Šibenik)

Tisak i vlasnik: „TIPOGRAFIJA", štamparsko novinsko knjižarski zavod, za tiskaru i uredništvo odgovara: direktor Hamilkar Vitaliani, Šibenik